

ROSEN

Vzhledem k obdivu k naší první tibetské doze – Barunce – bylo zákonité, že v krátké době v nás uzrálo pevné rozhodnutí pořídit Barunce manžela. Volba padla jednoznačně na životního druha ze zahraničí, protože u nás byl v té době každý jedinec úzce příbuzný a velký výběr skutečně nebyl.

Začalo tedy celoevropské pátrání po tom nejskvělejším, nejušlechtlejším a nejdokonalejším psím hošíčkovi, který by byl naší princezny hoden. Sehnali jsme přehřší zahraničních adres a za pomoci přátel a známých psali. Anglicky, francouzsky, ně-

mecky, ba i srbochorvatsky. A pak jsme už jen čekali. Dlouho, a v případech mnohých zahraničních chovatelů i zbytečně. Jediní, kdo neklamali, byli Holanďané. Dorazila zpráva, že v renomované chovatelské stanici Ni A Sochavati mají dva volné chlapečky!

Upřímně řečeno, jestli něco z hloubi duše nenávidím, tak je to cestování v nevyzpytatelném zimním čase, ale touha po pejskovi utlumila i hrůzu z únorových dálnic, a po mnoha peripetiích jsme tedy i s vybraným štěnětem, zásobou rad, instrukcemi, fotkami

předků a prapředků a informacemi psanými v nesrozumitelné holandštině šťastně dorazili zpátky domů. Štěňátko bylo po celou cestu vzácně hodné a téměř nepřetržitě činaně spinkalo.

Psí miminko bylo našimi fenami přijato vlídně a s porozuměním a dokonce šly ve své velkorysosti tak daleko, že bez problému akceptovaly i jeho častější krmné dávky. A nás čekalo další překvapení, co se povahových vlastností tibetáků týče. Rosík byl diametrálně odlišný od bdělé a hlídací Barunky.

Dokonce jsem Reusenovy podezírala, že nám podstrčili kukaččí mládě, nejspíše medvídka uprostřed zimního spánku.

To, co jsem v průběhu cesty přičítala omámení kinedrylem, se ukázalo býti nejvýznamnějším povahovým rysem našeho Rosíka. Rosík je totiž dokonalý flegmatik, na kterém jen stěží poznáte, co si myslí (jestli vůbec). Pro každé pohlazení abyste si za ním došli a on vám je občas milostivě dovolí. Své výsostné teritorium opouští jen velmi neochotně a výstavy z hloubi duše nenávidí, protože to směšné a zbytečné obcházení kruhu považuje za vrchol nesmyslnosti. Když dojde na nejhorší a rozhodčí vydá pokyn ke klusu, Rosík skloní zarputile hlavu a nechá se táhnout kruhem jak zrezavělé sáňky. A tak si můj krasavec vysloužil na výstavách potupnou přezdívku – svižný Rosík. Své nadšení výstavním prostředím dával jednoznačně najevo také tím, že kdykoliv zůstal, byť na okamžik, bez mého soustředěného dozoru, třemi perfektně propočtenými pohyby čelistí překousl jakékoliv vodítko a odcházel hledat náš vůz. Naštěstí ani v těchto situacích nezměnil své obvyklé tempo, a tak byl pokaždé vzápětí polapen.

Když jsme mu lstivě pořídili vodítko – řetízek, zareagoval velmi roztomile. Překousal vodítko několika

cizím psům a tím způsobil nebyvalý chaos.

S přibývajícím věkem a odeznívající pubertou se Rosík i přes svou „svižnost“ začal chovat jako tibetská doga – tedy začal hlídat. Nejdříve začal důsledně hlídat svou misku, posléze celé své království. Bohužel, částečně ožil a chvílemi se probouzí ze své letargie a projeví snahu si hrát. Hra v jeho podání se ovšem vymyká běžným normám psích hrátek. Rosík přesně v duchu své pohyblivosti například ulehne nenápadně vedle našeho přívěsného vozíku za auto, a aniž bychom si při jeho nehybnosti a nenápadnosti všimli, okouše zadní lampy a pozře elektrický kabel. Když to udělal poprvé, byl manžel, mírně řečeno, rozladěn. Když sháněl nová světla podruhé, zuřil. Potřetí jsem tajně, v době jeho nepřítomnosti, zavolala autoelektrikáře a škodu uhradila ze svých ulitých peněz. Rosík dostal samozřejmě vynadáno, na což reagoval typicky. Upřel na mě (spíše skrze mě) tupý pohled a při dlouhém, výchovně zaměřeném monologu, vedeném zvýšeným hlasem, hluboce usnul. Chvíli jsem byla na pochybách, zda netrpí poruchou sluchu, ovšem na kontrolní slůvko „tumáš“ otevřel oko a pootočil hlavu.

Dospěla jsem k závěru, že slyší, ovšem pouze to, co se hodí. Všichni, kdo máte děti, určitě víte, o čem mluvím. Ke psím dámám se chová galantně a zpravidla nezasahuje do ženských hádek a pranic. Tato jeho galantnost je mnohdy dokonce na překážku. To když se má stát otcem. Přijede nevěsta, velmi často nervózní z toho, co ji čeká, obzvláště má-li k tomu dojít poprvé. Rosík je příkladně jemný a něžný, ovšem pouze do chvíle, kdy se po něm hysterka podruhé ožene. Poté se otočí a svým obvyklým tempem odejde ulehnout na terasu. Z milostných hrátek není od toho okamžiku nic, i kdyby ho děvče na kolenu prosilo. Ro-

sík leží a není v lidských ani psích silách ho zvednout a přinutit k akci. Jeho vztah ke štěňatům je přímo dojemný. Počínaje porodem nepřetržitě střeží vchod do odchovny, a jakmile štěňata začnou podnikat vycházky do zahrady, Rosík se projeví jako táta-máma, maličké pejsky láskyplně opečovává a udržuje jazykem v permanentně vlhkém stavu. Nezištně učí drobotinu psím kusům. Zpočátku, dokud jsou štěňátka mrňavá, chodí za nimi po zahradě, obětavě se zúčastňuje jejich her a hlídá jejich klidný spánek. Jak prckové rostou a jejich hry se stávají čím dál vypečenější, začne se role obracet. Teď už Rosík nechodí za nimi, naopak většinou prchá a snaží se dostat co nejdál od ničemných zlopreků, kteří mu nedají chvíli pokoj. Většinu času pak tráví na terase, kam za ním nemohou. Nikdy jsem jej ale neslyšela na malé zlotřilce ani zavrčct. Je to klidás.

A přece jsem jej jednou zažila ve vypjaté situaci, to když se snažil sežrat Halířovic Arana, jehož chování k naší Balince se mu zdálo být až příliš důvěrné.

Balínu Rosík považuje za své bezvýhradné vlastnictví a nehodlá tolerovat nějakému drzému klackovi poflakování kolem ní. Že je klacek ze spřátelené rodiny, na věci nic nemění. Tento napjatý vztah trval stejně dlouho, jak dlouho trvala výstavní kariéra obou mládenců. Při každém setkání se ozvalo nejprve temné dunění a po něm okamžité oddělení soků v lasec na opačnou stranu výstavního kruhu.

Úhrnem vzato, Rosík je naprosto jiný, než elegantní Barunka, ale i jeho tajemná, těžko pochopitelná povaha nám učarovala a utvrdila nás v přesvědčení, že tibetská doga je pes všech psů a naprosto jedinečné plemeno, které si zaslouží naši lásku a úctu.

Renata Žižková
chov. st. Bohemia Sirague